

Jelenések könyve**A 7 pecsét és a 7 harsona (trombitaszó)**

A mennyei jelenet (Jel 4-5) csúcspontja: a Bárány méltó, hogy feltörtje a 7 pecsétet „könyvet”.

1 „...a Bárány a pecsétekből **egy**et felnyitott”... (Jel 6:1) A pecsét felnyitását egy mennydörgésszerű hang követte: JÖJJ! — hangzott a kiáltás, és előjött egy koronás, fenséges lovas, fehér ruhában, fehér lovon. **Victorinus** püspök magyarázata 304.-ből: „Miután az Úr felszállott a mennybe, elbocsátotta Szentlelkét, aki által úgy küldték tova az ígét a prédikátorok, mint a nyilakat, melyek elhatoltak az emberek szívéig, hogy legyőzhessék a hitetlenséget. A fejen lévő korona azoknak ígértetik a Szentlélek által, akik az ígét prédikálják... Ezért a fehér lovas a Szentlélek általi igehirdetést jelképezi, amely elhat az egész világra.” **William Cunninghame** angol protestáns írásmagyarázó (XVI. sz.) ezt írta: „A lelki vagy mennyei harcos jelképe a Seregek Urára utal, illetve az ő küzdő egyházát ábrázolja, eredeti ragyogó tisztaságában, amint győztesen futja pályáját.” Az „első szeretet” buzgalmában élő, a Krisztus tanítását megélő korszak jelképe ez.

2. „...a Bárány feltörte a **második** pecsétet”... (Jel 6:3.) A pecsét felnyitását szintén hatalmas hang követte: JÖJJ! Ekkor egy *tűzvörös* ló és lovasa jött elő. A vörösnek fordított szín a görögben: pyrros = tűzvörös. A szöveg magyarázói többféle tartalmat adnak ennek. A legelfogadottabb az ún. *historikus szövegértelmezés*. Ez azt jelenti, hogy a bibliai kijelentéseket, történeket a sodró történelmi események *folyamatában* vizsgáljuk. Van-e kézenfekvőbb magyarázat annál, hogy a diadalmasan előrehaladó kereszténység hamarosan „tűzkereszttségbe” jutott? Maga **Péter** apostol fogalmazta meg így: „Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, amely megpróbáltatás végett támad köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek. Sőt, amennyiben részetek van Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsősége megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek.” **1Péter 4:12-13**. A lokális üldözések is sok kárt okoztak az ősegyháznak, de a második századtól kezdődő rendeleti üldözés meg sem számlálható emberéletet követelt. A keresztény üzenet ennek ellenére bejárta a civilizált világot. — Másik létező magyarázat: Bár sok vér folyt ekkor, mégis igaz erre a korszakra, amit **Pál** már az első század dereka után észrevett, és amely a *belső* romlás jele volt. Pontosan az kezdődött el a kereszténységen belül, ami az 1500 éven át Isten választott népeként elhívott zsidóságnak történt. „Igaz ugyan, hogy a törvénytelenység ereje máris titokban működik, de valaki most még feltartóztatja, amíg el nem távolítják a törvénytelenység útjából” **2 Thess. 2:7**. Másutt az eltávozása után a gyülekezet életébe belépő „gonosz farkasokról” beszél, „akik nem kedveznek a nyájnak” ez utalás olyan apostolinak feltűnő, mégis inkább uralkodó és nyerészkedő egyházvezetők fellépésére, akik nagyon hasonlítanak a hajdani zsidó eltévelyedett és eltévelyítő vezetőkre. A tisztaság jele a hófehér, a lelki „paráznaság” a még szép, de vörösre változott ruha. (Ézsaiási jelkép)
3. „... a Bárány feltörte a **harmadik** pecsétet”. Mi jön az üldöztetés és belső harcok után? — Látszólag egy felemelkedés, vagyis az üldözések megszűnése, egy valóban alig követhető fordulattal a IV. században. A ló és lovas azonban *fekete*! Még lendülettel jön elő a JÖJJ! — felkiáltásra, de már nem fénylik, nem lobog a lángja, és különös dolgot tart a kezében: egy mérleget! Mennyei hang irányítja a figyelmet a *mérleg* értelmére. Egy koinix (kb 1 liter) búza ára egy akkori napszamos egy napi bére! Az árpából már 3 liternyi lehet ennyiért venni. Mindkettő kenyér alapanyag. Roppant drága, nagyon meg kell dolgozni érte, hogy legyen, és ne haljanak éhen. A jelkép minden bizonnyal az „élet kenyérére” utal, ami nem

más Jézus kijelentése szerint, mint Ő maga, amely különb és fontosabb a napi kenyérnél, mert „nemcsak kenyérről él az ember, hanem minden igével, ami az Isten szájából származik”. (János 6: 48 és Máté 4:4) A Szentírás elhanyagolásának és minden egyéb, pogányságból átvett filozófiának és sajnálatos babonáságnak a korszaka a VI század körül. Bor és olaj: a két jelkép: Szentlélek jelenléte, illetve Jézus bűntörlő vére. A Szentírás nem volt kézben, de Isten a Szentléleken keresztül sokakat megindított az igaz bűnbánatra.

4. „... a Bárány feltörte a **negyedik** pecsétet”. Ekkor a JÖJJ felkiáltásra egy fakó (chloros), sárgás, halottakra emlékeztető színű ló és lovasa jött elő. Már élet is alig pislákol. Ma gyakran hangoztatott dolog, hogy a középkorban milyen szép művészi alkotások születtek. Ugyanakkor témagazdagságról nem beszélhetünk, a tudományos kutatás bénult volt, az orvostudomány kutatómunkáját üldözték. Járványok és tömeges halálok megújuló hullámai söpörtek végig a „keresztény Európán”. Ha a zsidók történelmével összehasonlítjuk, náluk alig fordult elő járvány. Isten ígéje alapján jártak el eü kérdésekben, és míg a „keresztény Európa” szenvedett a pizsoktól, tifusztól, pestistől, kolerától. *

Kulcsár Zsuzsanna könyve, lásd: 1. sz. melléklet.

5. Az **ötödik** pecsét. Ismét, mint Jel 4-5-ben, mennyei jelenet. Kérdés: miért? — A szerencsétlen, járványok, háborúskodások alatt szenvedő keresztény világban nem ismerték a toleranciát. Korunkban nem tekintik eléggé tapintatosnak azt, aki az inkvizícióról beszélni mer. Az inkvizíciót a túlkapások, egyéni bosszú- vagy nyereségvágy szötte át. Megindultak a „boszorkánypörök”, senki nem volt biztonságban, ha kivált az átlagból, vagy ha csupán vagyonát megkívánták. Ezeknek a „lelke” (a Szentírás jelképesen az embert életető *vért* is *kiáltó* dologként személyesíti meg, példának okáért „Ábel vére kiált”...) isteni igazságszolgáltatásért kiáltott, növelve a már korábban, a pogány Róma által elpusztított ezrek számát. A kiáltó „lelkek” csillapítása nem a „lelkek”-nek szólt, hanem az élőknek, és a még üldözésben élőknek, vagy akiket ezután fognak üldözni-pusztítani. (Az ószövetségi templom oltárának aljára csorgott az áldozati állat vére. A kép innen, hisz egyetlen ma létező templom sincs, amelyikre Isten azt mondta volna, hogy azt a *mennyei mintára kell készíteni*, ilyen csak egy van, az Ószövetség temploma. A mennyei templomban Jézus a főpap. Ő az, akinek szeretetében és emlékezetében ott élnek a mártírok.) A „csillapítás” egyben határozott üzenet is: Isten egyszer véget fog vetni minden szenvedésnek, és lesz igazságszolgáltatás!

6. A **hatodik** pecsét. Most a természet világának döbbenetes változására irányítja a figyelmünket. Ha a historikus szemléletet elfogadjuk, úgy ennek éppen akkor kell bekövetkeznie, amikor a 4. és 5. pecsét ideje kezd lejárni vagy éppen lejárt. Dániel könyvéből tanultuk, hogy a Szentírás kifejezése szerinti „végigök” a XVIII. sz. végén, a XIX. sz. elején kezdődnek. Találunk a történelemben egy ilyen félelmetes sorozatot, amely közel 80 évig sokkban tartotta a XVIII.-XIX. sz-i gondolkodóbb, kutatóbb embereket. Ilyen volt az a földrengés, amelyre az írott történelem kezdete óta nem volt példa: 1755.márc.1, a rengés epicentruma Lisszabon volt, vagy a Lisszabonhoz nagyon közeli tengerfenék, amit cunami követett. A rengés Skandináviától Afrika közepéig érezhető volt. Súlyos károkat okozott Portugálián túl Spanyolországban, Dél-Franciaországban, Észak-Afrikában (kisvárosokat, teljes falvakat nyelt el Algériában a meghasadt föld.). (Hamburger Korrespondent, 1755 dec 12.-i száma szerint.) A világ több évtizedig beszélt erről, Voltaire verset írt róla megrendülésében. De csak 25 év telt el az eseménytől fogva, amikor 1780 május 19.-ről egy XIX. sz-i lexikonban ezt olvashatjuk: „1780. május 19-én az amerikai féltékére fényes nappal olyan sötétség borult, hogy az állatok éjszakai nyugalomra tértek, az emberek pedig csak mesterséges világítás mellett folytathatták munkájukat.” Ezt sokan Isten ítéletének tekintették. De alig 19 év telt el, és olyan „csillaghullást” láttak — főként Amerika fölött —, amilyenre még sohasem volt példa. Órákon át hullott sokszázezer meteor a földre, de az egészben az volt a legérdekesebb, hogy mintha a zenit egyetlen pontjáról indult volna ki (mint egy tűzijáték) Ez a nagyszabású esemény 33 évenként megismétlődött, 1866-ig, de azóta egyszer sem. — Viszont ennek a bizonyos 6. pecsétnek az idejét éljük, és nem mindent éltünk már meg. Milyen természeti jelenségek következhetnek be még? Nem is tudjuk elképzelni, de sajnós az előjeleit látjuk. 1755. óta a földrengéseknek nemcsak a nagysága, hanem a sűrűsége is megsokszorozódott a korábbiakhoz képest. Mivel a Föld egyre sűrűbben lakott, így a pusztítás is egyre gyakoribb. A megjelenő Krisztust pedig földrengés és általános félelem fogadja, és egy szokatlan könyörgés a „sziklákhöz”: „esetek mireánk...”

7. Egy **közbevetett rész**, mielőtt a hetedik pecsétet feltöri a Bárány: **Jelenések 7. fejezete**: Isten elpecsételi az övéit. Az örök üdvösségről szóló számtalan emberi és szerteágazó keresztényi elképzelés szemben áll ezzel a fejezettel, amely a 6. rész végének a kérdésére felel: „Ki állhat meg?” — A Biblia más részeinek megvizsgálása (külön figyelemmel Dániel könyvére), azt a határozott benyomást kelti, hogy a zsidóság 12 törzsének névszerinti, nyomatékos felsorolása a *teljesség* jelképe. Vagyis Isten figyelmét egyetlen ember sem fogja elkerülni akkor, amikor örök országa számára elpecsétel valakit. A szám jelképeességének igazságára figyelmeztet a 7:4. és a 7:9 vers összehasonlítása. Amíg a bizonyos 12x12 000-ról beszél (144 000),

akiknek a számát *hallja* a próféta, addig, mikor is meglátta kik is azok, az egy *megszámlálhatatlan sokaság volt!* — Ezeknek a megváltott embereknek a jellemzőit is megtaláljuk a 7: 14-17. versekben.

8. A közbevetett jellemzés után „...felnyitotta a hetedik pecsétet”. A **Jelenések 8: 1-5.** a Föld történelmének legeslegvégű eseményeibe nyújt bepillantást. Ugyanakkor megint egy mennyei jelenet tanúi lehetünk: a *mennyeben csendesség lett mintegy fél óráig...* Ha a prófétikus időszámítást komolyan vesszük, akkor ez kb 2 hét. ***Ez az 5 igevers szervesen a 7. részhez és a 7 pecséthez tartozik.***

A hét harsona vagy trombitászó

Egyszer végigkísértük a korai gyülekezetek sorsát, mint az eljövendő keresztény korszakokra majd jellemző jelképsorozatot: **7 gyülekezet. Majd a 7 pecsét** feltörésének történetét, — amelyek viszont a kiterjedt, egyetemes, de nagyon tarka *kereszténységnek*, mint a társadalomba ágyazott sokaságnak sorsát követték. A **hét trombitászó vagy harsonaszó** kitekintés a világra. Királyságok, pogány vallások, társadalmi-politikai események folyamatát, kegyetlen, emberirtó háborúkat, sokaságok pusztulását ismerhetjük fel bennük. A Harsonák megértésének a kulcsát már a korai katolikus írásmagyarázók adták kezünkbe, mindenek előtt Szent Jeromos. ** Lásd: 2. sz. melléklet

Egy gyanútlanul élő birodalom, amelyben gyökeret vert a kereszténység, hirtelen olyan kihívás elé tekint, mint a *népvándorló törzsek*. Ma, amikor ezt a szót kimondjuk: *népvándorlás*, hazát kereső ázsiai gyökerű népekre gondolunk, melyben anyák, idősek, kisgyerekek vándorolgatnak, hogy megfelelő otthonra találjanak. A *valóság homlokegyenest más volt. a népvándorlók ugyanis gyilkos hordák voltak, amelyeket feldúlták a civilizált világot, tönkretették, felégették impozáns épületeit és művészeti remekeit. Kincseiket földbe kellett rejtetniük az embereknek, amit sosem használtak többé, mert őket is legyilkolták. A hordák úgy érkeztek, mint a **jégeső, nyilaikkal**, és mindent fölégettek.*

Egy rövid vázlat az első négy harsonaszó beteljesedéséről, amely kétség nélkül a múltban történt:

Jelkép	Mit sújtott a csapás?	Csapás ideje	Kik a beteljesítők
Vérrel elegy tűz	A szárazföldet	kb 410	A nyugati gótok. Kifosztják, felégetik Rómát.
Tűzzel égő hegy a tengerbe	A tengert	kb 455, 468	A vandálok feldőlják Rómát, megsemmisítik a római hadsereg hajóhadát
„Üröm”, a csillag a folyóvizekre esik	A folyókat	kb 450-458	Az európai nagy folyók mentén halad végig Attila pusztítva hunjai élén
Nap, Hold, csillagok	Világítótesteket	476	A germán Odoaker megsemmisíti Ny.Rómát

A Nyugat-Római Birodalom megsemmisülése után már csak a Kelet-Római Birodalom tartotta magát. Már szomorú is volt *rómainak* nevezni, hisz Róma elesett, és a K-Római birod. székhelye Bizánc volt. Nemsokára azonban Bizáncot fenyegette a „hullócsillag” feltűnte,. A történelemből teljesen világos, hogy itt az arabok földjéről kiinduló *harcos* mohamedánizmusról van szó. Bizánc is elesik, így **az ötödik harsonánál már egész Európa új veszedelem elé néz.** Ám van a **Jelenések 9:4-ben** egy döbbenetes kitétel: nem árthattak a növényeknek. Míg az ázsiai hordák felégették, ha kellett az erdőket is, a harcoss mohamedán csapatok megkímélték az élővilágot. Az állatokhoz való hasonlítások (sáska, skorpió, oroszlán) Dániel kvéből már megértett jelképek.

A **hatodik** harsona kiterjeszti a muszlim arabok támadásait, mert a mohamedánná tett bizánci birodalommal (elsősorban törökökkel) egyesülten támadnak Európára. Ebben a magyarságnak szomorú része volt. (Itt egy idői prófeciát találunk, **Jelenések 9: 15.** Érdekessége, hogy megfejtése pontosan megfelel a török hódoltság idejének!).

A **hetedik** trombita- vagy harsonaszó előtt **Európában** más, különleges események játszódhatnak le, amelyeket Jelenések könyve 11. része tárgyal. Majd csak ezek után szólal meg a hetedik harsona, amely ismét — mint már eddig megszokhattuk — a mennybe vezeti a figyelmünket, egyenesen Isten templomára és annak berendezéseire. **Jel. 11:15-19.**

7 pecsét és 7 trombita (harsona)

1. sz. Melléklet

„A következő időben (1032-ben) az egész földkerekségen éhínség támadt, és csaknem az egész emberi nemzetség pusztulásával fenyegetett. Ugyanis az időjárás annyira viharossá vált, hogy sem a vetésre, sem az aratásra nem volt alkalmas idő, főként a felhőszakadások miatt. ... A föld annyira sáros lett, hogy három év

alatt egyetlen mag befogadására alkalmas barázdát sem lehetett találni. Aratás idején viszont a különféle dudva és gaz a szántóföldek egész felületét ellepte; egy mérőnyi elvetett mag, ahol még a legjobban fizetett, aratáskor egy sextariust (a mérő hatoda!) adott, ez a sextarius azonban legföljebb egy marokra való lisztet jelentett.... Akkor az egész nép az élelemhiány következtében mintegy összeaszott, a nagy és középrendűek a szegényekkel együtt sápadoztak az éhségtől; a gazdagok ragadozó kedve is megszűnt az általános nyomorúságban. Ha véletlenül valami élelmiszer eladásra került, az eladó belátása szerint szabadon kérhetett méltányos árat, vagy azt messze túllépőt... Borzalom elbeszélni, hogy akkoriban az emberi nem mennyire megromlott. Amit azelőtt csak nagyon ritkán lehetett hallani, a mardosó éhség arra kényszerítette az embereket, hogy emberhúst egyenek; az útonjárókat a náluk erősebbek elragadozták, darabokra vágták, és tűzön megsütve felfalták. Olyanokat, akik az éhség elől menekülve egyik helyről a másikra vándoroltak, és valahol szállást kaptak, vendéglátóik éjjel legyilkolták és megették... Végül is ez az őrjöngés annyira fokozódott, hogy sokkal biztosabban élt valahol magányosan valami állat minden ragadozótól mentesen, mint az ember... Sokan agyaghoz hasonló fehér földet ástak ki, ami lisztjük, korpájuk még volt, ezzel összekeverték, és ebből sütöttek kenyeret, hogy az éhhaláltól megmeneküljenek.... Akkoriban a farkasok már beleuntak a nagy tömegük miatt temetetlenül heverő holttestek fellakmározásába, és az élők közül ragadozták zsákmányukat, amire pedig hosszú idők óta nem volt példa.”

Kulcsár Zsuzsanna: *Középkori élet* c. művében (1964) idézi Radulphus Glaber: *Historia* c. munkájának IV.c. 4. 47 részét. — Mindezekhez járult a kiszámíthatatlan inkvizíció. Ajánlott olvasmány: dr Timár László: *Rettegések évszázadai*. Bp. 1992.

2. sz. Melléklet

Szent Jeromos levele Heliodorushoz (60.)

„Remegés fog el, amikor meggondolom a szerencsétlenségeket, amelyek a mi korunkat érték. Mert hús, sőt több esztendőn át ontották vérüket a rómaiak minden nap, Konstantinápoly, Scythia, Trákia, Macedónia, Dácia, Thessália, (...) Dalmácia és Pannónia határai között, amelyeknek mindegyike és összessége meg lett sarcolva, ki lett fosztva (...) a gótok, szarmaták, quádok, alánok, hunok, vandálok és morvák által. (...) templomok lettek lerombolva, lovakat szállásoltak be Krisztus oltárai mellé. (...) A római világ hanyatlóban van, és mi mégis fennen hordjuk fejünket, ahelyett, hogy meghajtanánk, (...) amikor az egész világon az **összes fények kioltattak, amikor a Római Birodalom lefejeztetett, vagy hogy még helyesebben fejezzem ki magam, amikor az egész világ elveszett egyetlen városon keresztül** — némává váltam és megaláztam magam.”

Ajánlott olvasmány: Sz. Jónás Ilona: *Barbár királyok*; Wolf Schneider: *Városok Urtól utópiáig, (gót támadás Róma ellen.)*